

Τὸ Δυρράχιον, ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἀλβανίας, ἔχει ἓνα κινηματογράφον, ἓν γραμμόφωνον, καὶ δύο ποδήλατα. Πουθενά ὅμως δὲν βλέπει κανεὶς ἀποχωρητήρια.

\* \*

Οἱ Μαλισσόροι θεωροῦν κομψότητα τὸ νὰ περιπατοῦν με ἐνδύματα ὑψιπάρκα καὶ ξεσχισμένα.

\* \*

Ὁ βορειοαλβανὸς δὲν φοβεῖται τόσον τὸν θάνατον, ὅσον τὸ λουτρόν.

\* \*

Ἡ ἐκδίκησις δὲν εἶνε διὰ τὸν Ἀλβανὸν ἡδονὴ ἀλλὰ βάρος. Ἐν τοσοῦτῳ 20 τοῖς  $\frac{0}{100}$  ἐκ τοῦ ἀνδρικοῦ πληθυσμοῦ ἀποθνήσκουν δολοφονούμενοι.

\* \*

Ἡ ἀλβανικὴ γλῶσσα ἀγνοεῖ τὰς λέξεις «ἀγαπῶ» καὶ «ἀγάπη», ἔχει ὅμως πολλὰς πρὸς ἑκφρασιν τῆς «ἐκδικήσεως».

ΕΚ ΤΩΝ ΜΥΘΩΝ ΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ

## ΟΝΟΣ ΒΑΣΤΑΖΩΝ ΑΓΑΛΜΑ

ΑΓΑΛΜΑ φόρτισαν θεοῦ σὲ γαῖδαρο μὴ μέρᾳ  
 κι' ἀπὸ 'να πῆγαινε χωριὸ σὲ ἄλλο πάρα πέρα.  
 Κ' οἱ χωρικοὶ ποῦ τ' ἀγαλμα σιὸ δρόμο συναντοῦσαν,  
 ἐστέκοντο μ' εὐλάβεια κ' ἐμπρὸς του προσκυνοῦσαν.  
 Μὰ ὁ γαῖδαρος ποῦ νόμισε πῶς τάχα αὐτὸν τιμοῦνε  
 κ' ἐμπρὸς σιὸ μεγαλεῖο του μὲ σέβας προσκυνοῦνε,  
 σηκώνει ἀψηλὰ τ' αὐτιά, τὰ μάτια του γυρίζει,  
 τεντώνει τὰ ποδάρια του κι' ἀρχίζει νὰ γκαριῇ.  
 Κι' ὁ ἀγωγάτης ποῦνοιωσε τὴ σκέψι τὴ βαθείά του,  
 μ' ἓνα γερὸ χονδροῦνλο μετράει τὰ πισινά του.  
 — Πάρε, τοῦ λέγει, γαῖδαρε κι' αὐτὸ ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους,  
 ὅποι γινώσκουν νὰ τιμοῦν μὲ διαφόρους τρόπους,  
 καὶ μάθε πῶς: ὅποιος ζητεῖ δόξα ποῦ δὲν τ' ἀξίζει,  
 τοῦ κόσμον τὸν περιέγει καὶ τῆς ξυλιῆς κερδίζει.

(Σάμος, 1914)

ΕΛΕΝΗ Σ. ΣΒΟΡΩΝΟΥ